

Benvinguts refugiats!

Benvinguts refugiats a la terra nostra de Catalunya!

Vosaltres ja heu viscut d'aprop, hores angioses i amargues; vosaltres ja heu viscut els horrors salvatges d'una guerra pagada i apoiada pel feixisme internacional.

Benvinguts refugiats d'aquestes terres de Castella; tan distanciat com eren els nostres cors i les nostres ànsies, itan acompassadament que bateguen en aquests moments, àlgids de lluita, impregnats d'una Idealitat única i esperançada, que ens dóna fé, ens dóna coratge, per suportar aquesta criminalitat, perjura i cobarda, que vol imposar-nos aquest militarisme a sou de potències estrangeres, mestres en el més vil esclavatge, a la incultura i en les més humiliants baixeses.

Més no passaran, no; no passaran, a pesar, i a despit dels seus esforços, i del seu exèrcit mercenari; a despit dels tècnics militars alemanys, a despit dels seus Junkers, i dels Capronis italians, i tots els Oliveiras Salazars.

No passaran, perquè hi ha un poble enfront d'ells, que batega, es mou i té sentits, palpa vora d'ell una Revolució simbòlica, senyal d'inquietuts, i d'una cosa nova: Una transformació social, justa, equitativa i humana.

Vol esborrar el seu passat vergonyós; aquell passat de Isabel de Castella que en nom d'una civilització lluitava amb els àrabs, i els desterrava, en les terres àrides d'Àfrica. Quin contrasentit a l'història es produeix!; que aquesta raça, i també en nom de la civilització, lluitin al costat dels que s'anomena de tradició de la mateixa bandera de Isabel de Castella

No vol el poble passats d'imperi, i de conquesta, seundnim d'esclavitud i d'oprobri!!

Esborrem-lo aquest passat! De la guerra dels set anys, Cuba, Filipines, germanes nostres lligades amb el mateix dolor, Campanya d'Àfrica de 1909, «Barranco del Lobo», «Monte Arruit», «Annual», «desastre de Alhucemas», «lleï de fugues», Martínez Anido, Arlequí, Dictadura, 10 d'Agost. Esborrem-lo, i venjem la culpabilitat d'aquests desastres, pensem-hi amb els germans nostres fills del poble, que no reposen a la terra que els ha vist neixre. Pensem-hi amb els infants víctimes innocents, en que ja no veuran més la claror diàfana, i el cel blau tant pur. Pensem-hi amb les dones indefenses que amb èxode han vist les seves llars arrasades, pel feixisme criminal, amb aquests vells que els hi priven el goig sagrat de la seva apacible vellesa; d'aquestes mares, que han contactat el dolor d'un infantament, i el goig d'un fill, i també sap el dolor d'una pèrdua estimada.

Benvinguts refugiats, benvinguts a la nostra Catalunya, junts compartirem el mateix dolor i an-

goixes, potser no hi trobareu el color del vostre cel, ni l'assimilat de la vostra terra.

Emprò si que hi trobareu l'amor fraternal d'un proletariat que comparteix junt amb vosaltres, la mateixa fita, d'un millor estament social. Es el sagrat dipòsit que ens han confiat, i la nostra Terra sabrà fer-se digna d'aquesta custòdia, junts compartirem aquestes hores, preludi d'hores de Llibertat.

JOAN PLA REBERTÉ

Baix Montseny, 28 Octubre 1936

FEM LA SARDANA, CATALANS!

Fem la sardana, Catalans!
fem-la ample i espaiosa!
estimem-nos com bons germans,
d'aquesta terra gloriosa!

Totes les mans germanes,
volen trobar-se amb delit;
blat d'or damunt les planes
sang de foc a dins el pit

La rodona gran i noble
volta les serres i el pla,
en ella hi ha tot un poble
que per sè lliure sap lluità.

De lluny vindrà la sumanta,
en els cors sabrà penetrà
amb dolçor remorejanta,
o amb estrèpit d'huracà.

Es la sumanta redemptora
que del Montseny al Montserrat,
el poble, cantant via fora,
treurà als traidors que han entrat.

Fills de la terra catalana
unim fort les nostres mans,
sempre més la gran sardana
ballem plegats com bons germans,

La rodona, hem d'eixamplar-la
fins que tots hi hagin entrat
i mai més podran trencar-la
ni occir són vol de llibertat.

Si Catalunya fos ofesa,
el cercle estret farem llavors
perquè dins ell, amb sa vilesa,
s'ofegin junts tots els traidors!!!

J. LLADÓ PESAS